

Una gala tres voltes rebel

Reviu el discurs de benvinguda de Lluís Gendrau, director editorial del Grup Enderrock, als Premis Enderrock 2018

La música és la banda sonora i retrata la realitat del país. Un país que, tal com escrivia Maria-Mercè Marçal, ens obliga ara mateix a ser tres voltes rebels, per haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. Les gales dels premis són un bon baròmetre de la qüestió artística, però també han ser un aparador per expressar els valors i les reivindicacions del sector. Per això, No Callarem, i el sector musical avui no es tancarà la boca davant els atacs constants a la llibertat d'expressió, a la democràcia i a la paritat i igualtat d'oportunitats.

La primera rebel·lia és un crit unànim per la llibertat dels presos polítics i del govern exiliat; amb un president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i un conseller de Cultura, Lluís Puig, que elegits de manera legítima han hagut de buscar refugi a Bèlgica. A més d'Anna Gabriel a Suïssa. O Jordi Cuixart i Jordi Sánchez, el vicepresident Oriol Junqueras o el conseller Joaquim Forn, injustament privats de llibertat enfront d'una causa general de l'Estat a la qual cal fer front per assegurar la restitució de les institucions i la recuperació de les llibertats nacionals. Per tant, davant aquest retrocés democràtic...
Un clam per la República, real i efectiva.

La segona rebel·lia és la denúncia de la censura que pateixen encara avui en dia músics i cantants que han d'exercir la seva professió emmordassats per la manca de llibertat d'expressió. És el cas del raper mallorquí **Valtonyc** o del lleidatà **Pablo Hasél**, dos casos flagrants que demosten la persecució de les idees contra artistes que s'han mostrat obertament crítics amb el poder i amb el sistema. La resposta no s'ha fet esperar i des de tots els àmbits de l'escena i la indústria musical han sorgit accions de solidaritat. Per tant, davant aquesta opressió...
Un clam per la llibertat d'expressió, sense apel·latius.

I la tercera rebel·lia és a favor de la condició de dona que encara han de brandar moltes artistes,

no tant com a cantants o músiques sinó davant la necessitat de visualitzar les seves creacions en primera línia. Aquesta és una mancança ben patent a festivals, circuits i programacions, on encara no se supera l'11% de dones, tot i la quantitat i la qualitat que evidencia la *(R)evolució de les dones en la música*, l'exposició que al Palau Robert permet escoltar fins a 1.000 veus femenines d'arreu dels Països Catalans del darrer segle. I és que fins i tot avui, en la votació als millors artistes, discos o directes elegits a partir de les preferències del públic o de la crítica es continua limitant la presència femenina a una representació mínima entre els finalistes.

Per tant, davant aquesta discriminació...

Un clam per la igualtat i l'equiparació de les dones de la música catalana i d'arreu del món.

Avui la Nit Enderrock es vesteix de groc; donarà veu als músics silenciats i farà d'altaveu de la reivindicació de les veus femenines de la música. Serà una gala tres voltes rebel, de reivindicació femenina, musical i nacional. Perquè no podem acceptar de cap manera la normalització de la derrota i de la censura artística. No per una qüestió simbòlica, sinó perquè ens hi jugem la condició de persones i el futur com a ciutadans lliures del món.